

การยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่น
เทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย
Technology Acceptance of Electronic Document Management System among
Staff at Non Po Daeng Subdistrict Municipality, Pha Khao District, Loei Province.

รัตติยากร ลมออน¹
ผศ.ดร.สุชาติ ใจภักดี²
ดร.พัชรินาพร ปัญญาอา³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย และเพื่อเปรียบเทียบระดับการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ เจ้าหน้าที่ผู้ใช้งานระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์เทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย ดำเนินการวิจัยโดยใช้ประชากรทั้งหมด จำนวนทั้งสิ้น 153 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็น แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยประชากร ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ ค่า t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test และทำการเปรียบเทียบความแตกต่างโดยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD)

ผลการวิจัย พบว่า การยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย ภาพรวม มีระดับการยอมรับ “มากที่สุด” เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการรับรู้ว่าการใช้งาน ผลการทดสอบสมมติฐานพิจารณาตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อายุ ระดับการศึกษา และตำแหน่งงาน มีระดับการยอมรับ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ขณะที่ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน เพศ ไม่มีผลต่อระดับการยอมรับ

คำสำคัญ : การยอมรับเทคโนโลยี, ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์, บุคลากรท้องถิ่น

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

² อาจารย์ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

³ อาจารย์พิเศษ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

ABSTRACT

This research aims to study the level of acceptance of electronic document management systems among local government personnel in Non Po Daeng Subdistrict Municipality, Pha Khao District, Loei Province, and to compare the level of acceptance of electronic document management systems among local government personnel in Non Po Daeng Subdistrict Municipality, Pha Khao District, Loei Province, classified according to personal factors. The population used in this study consisted of municipal staff using the electronic document management system in Non Po Daeng Subdistrict Municipality, Pha Khao District, Loei Province. The research was conducted using the entire population, totaling 153 people. The research instrument used in this study was a questionnaire. The statistical methods used in the research included frequency distribution, percentage, population mean, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance (F-test), and comparison of differences using Fisher's Least Significant Difference (LSD).

The research findings revealed that the overall acceptance of the electronic document management system technology by local personnel in Non Pordang Subdistrict Municipality, Pha Khao District, Loei Province, was at the "highest" level. When considering each aspect, it was found that the intention to use technology had the highest average score, followed by the perception of its usefulness, and the aspect with the lowest average score was the perception of its ease of use. The hypothesis testing considering personal factors revealed that age, education level, and job position had statistically significant differences in the level of acceptance at the 0.05 level, supporting the hypothesis. However, gender had no effect on the level of acceptance.

Keywords : Technology Acceptance, Electronic Document, Local personnel

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 บัญญัติให้มีการปฏิรูปประเทศเพื่อให้ประเทศมีการพัฒนาที่ยั่งยืนและสมดุล ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ รวมถึงให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นประเด็นสำคัญประการหนึ่งที่ต้องมีการปฏิรูป โดยให้มีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม การพัฒนารัฐบาลดิจิทัลในยุคเศรษฐกิจและสังคมที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานของรัฐให้ตอบสนองต่อความต้องการของภาคประชาชนและภาคธุรกิจที่เปลี่ยนไป ซึ่งในปัจจุบันหน่วยงานรัฐยังมีการใช้การบริหารจัดการเอกสารราชการในรูปแบบเดิม คือ การจัดการเอกสารในรูปแบบกระดาษ ซึ่งใช้พื้นที่จัดเก็บค่อนข้างมากยากต่อการขนย้ายเอกสาร และเสี่ยงต่อการชำรุดหรือสูญหาย หรือปัญหาข้อมูลรั่วไหล อีกทั้งการใช้วิธีเดิม ๆ ในยุคดิจิทัล ยังทำให้ภาพลักษณ์ขององค์กรขาดความทันสมัย และขาดความน่าเชื่อถืออีกด้วย (งานส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักปลัดเทศบาลเทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอผาขาว จังหวัดเลย, 2567)

ในปัจจุบันองค์กรจำเป็นต้องพัฒนาระบบการบริหารงานภายในองค์กรให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย การนำระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการบริหารจัดการเอกสาร จึงเป็นแนวทางสำคัญที่ช่วยลดขั้นตอนการทำงาน ลดระยะเวลาในการติดต่อประสานงานทั้งภายในและภายนอกองค์กร อีกทั้ง ยังช่วยลดค่าใช้จ่ายด้านวัสดุสำนักงานในระยะยาว อย่างไรก็ตาม การใช้ระบบดังกล่าว ยังประสบปัญหาจากการยอมรับของบุคลากรผู้ใช้งาน เนื่องจากยังขาดความเข้าใจ ทักษะ และความเชื่อมั่นในระบบ ทำให้เกิดการใช้งานควบคู่กับเอกสารกระดาษ ส่งผลให้ทำงานซ้ำซ้อน และลดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ปัญหานี้ส่งผลกระทบต่อบุคลากรในองค์กรและประชาชนผู้รับบริการ หากมีการศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ จะช่วยให้ทราบระดับการยอมรับและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้งาน อันจะนำไปสู่การปรับปรุงระบบ การพัฒนาบุคลากร และการขับเคลื่อนการบริหารงานขององค์กรให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลดิจิทัลในอนาคต

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการศึกษา การยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อทราบถึงระดับการยอมรับ และเพื่อเปรียบเทียบระดับการยอมรับเทคโนโลยีระบบดังกล่าว โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลสำคัญในการวางแผนพัฒนาองค์กร เสริมสร้างศักยภาพบุคลากร และสนับสนุนการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการเอกสารราชการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลกระทบต่อยกระดับคุณภาพการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเป็นการขับเคลื่อนการบริหารงานขององค์กรให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลดิจิทัลในอนาคต รวมไปถึงสามารถนำไปปรับปรุงพัฒนาระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาจากเจ้าหน้าที่ผู้ใช้งานระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์เทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย ดำเนินการวิจัยโดยใช้ประชากรทั้งหมด จำนวนทั้งสิ้น 153 คน (ข้อมูล ณ เดือน กุมภาพันธ์ 2568 เทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย) ระยะเวลาในการวิจัยระหว่าง เดือนกุมภาพันธ์ ถึง ธันวาคม 2568

สมมติฐานการวิจัย

การยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน มีการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ที่แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย กำหนดกรอบการศึกษาโดยแบ่งตัวแปรออกเป็น ตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม โดยตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา และตำแหน่งงาน ซึ่งเป็นลักษณะพื้นฐานที่อาจส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนตัวแปรตาม พิจารณาครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ ด้านการรับรู้ว่ายางต่อการใช้งาน และด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี ซึ่งสะท้อนถึงการยอมรับ และปัญหา อุปสรรคหรือข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการใช้งานระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model : TAM) ของ Fred Davis (1989)

Davis (1989) อธิบายว่า การรับรู้ประโยชน์ หมายถึง ระดับความเชื่อของบุคคลที่มีโอกาสเป็นผู้ใช้งานระบบเทคโนโลยีว่าเทคโนโลยีดังกล่าวมีประโยชน์แก่ตนและมีแนวโน้มช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของตนได้ (Davis et al.,1989) สอดคล้องกับผลงานวิจัยที่ผ่านมา

โดยเพนเดอร์ อธิบายว่า เป็นระดับความเชื่อของบุคคลหนึ่งจะได้รับประโยชน์ใดบ้างจากการแสดงพฤติกรรมหนึ่ง (Pender, 1996) หรือระดับความเชื่อของบุคคลหนึ่งว่าเมื่อกระทำพฤติกรรมหนึ่งแล้ว จะทำให้ตนได้รับผลตอบแทนเชิงบวกจากการกระทำนั้น เช่น การใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ที่สามารถช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพในการทำงาน หรือช่วยเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ให้แก่ผู้ใช้งานได้

แนวคิดเกี่ยวกับการยอมรับ

การยอมรับเทคโนโลยี หมายถึง การทำความเข้าใจในเทคโนโลยีและการตัดสินใจที่จะยอมรับเทคโนโลยี แล้วนำเทคโนโลยีมาใช้ในชีวิตประจำวัน Foster (1973) เห็นว่าการยอมรับนั้น เป็นพฤติกรรมของแต่ละบุคคลในการรับเอาสิ่งใหม่มายึดถือปฏิบัติด้วยความเต็มใจโดยที่พฤติกรรม มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นกระบวนการและมีระยะเวลา ขณะที่ หทัยกาญจน์ วรธสิทธิโชค (2551) เห็นว่ามันคือการยอมรับสิ่งใหม่ว่าเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่ช่วยพัฒนาคุณสมบัติของบุคคล นอกจากนี้ การติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ อยู่เสมอ ความสนใจรับรู้ข่าวสารแขนงใหม่ ๆ จากสื่อสารมวลชนนั้น มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการก่อให้เกิดการรับรู้ความสนใจและพยายามนำไปปฏิบัติในที่สุด

3. แนวคิดเกี่ยวกับระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2564 ได้ให้ความหมายว่า “ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า การรับส่งและเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารหรือหนังสือผ่านระบบสื่อสารด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยรวมถึงการรับส่งโดยใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ของส่วนราชการหรือที่ส่วนราชการจัดให้แก่เจ้าหน้าที่ และระบบสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นใดตามที่หัวหน้าส่วนราชการกำหนดด้วย

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บัณฑิตา โนโซติ (2564) การศึกษา เรื่อง ประสบการณ์และการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงวัย หลังเกษียณ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีผลต่อความเต็มใจใช้งานหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่า การยอมรับเทคโนโลยีหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ด้านการรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน และ ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความเต็มใจใช้งาน

ชลธิชา อีรวงศธร (2565) การศึกษา เรื่อง การศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีที่มีผลต่อความตั้งใจใช้บริการซื้อก่อนจ่ายที่หลังของเจนเอเรชั่น แซด ในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์ในการใช้งานบริการซื้อก่อนจ่ายที่หลัง คือ การรับรู้ถึงความง่ายต่อการใช้งาน ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อความตั้งใจใช้บริการ

สุพัตรา วังเย็น (2563) การศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยี ที่ใช้สำหรับประมวลผลข้อมูลทางบัญชี กรณีศึกษา เจ้าหน้าที่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จากการศึกษาพบว่า มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด และรายด้าน พบว่า ด้านความง่ายต่อการใช้งาน อยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด และด้านความตั้งใจใช้ อยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด

สิริรัตน์ พันธุ์หนู (2566) การศึกษา เรื่อง ปัจจัยในการยอมรับเทคโนโลยีที่มีผลต่อความตั้งใจในการใช้งานแอปพลิเคชันของโรงพยาบาลภาครัฐที่เป็นโรงเรียนแพทย์ในเขตกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นในภาพรวมของปัจจัย ด้านการรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน และความคิดเห็นในภาพรวมของปัจจัยด้านความตั้งใจในการใช้งานแอปพลิเคชัน อยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง

พฤกษชาติ ชินประสาทศักดิ์ (2566) การศึกษา เรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีกระบวนการทำงานหุ่นยนต์อัตโนมัติ จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับการรับรู้ถึงประโยชน์ของเทคโนโลยี RPA ซึ่งหมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้เทคโนโลยี RPA ในงานในระดับที่สูงมาก และเห็นด้วยเกี่ยวกับการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี RPA ซึ่งหมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานใช้เทคโนโลยี RPA ในงานในระดับที่สูง

แพรวพัชร จิระเดชะ (2566) การศึกษา เรื่อง ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ Generative AI มาใช้ในองค์กร: กรณีศึกษาพนักงานที่ทำงานในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดแห่งหนึ่งในจังหวัดระยอง จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งาน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยี Generative Chatbot จนเกิดเป็นความพึงพอใจต่อเทคโนโลยี จึงทำให้ผู้ใช้งานเกิดการรับรู้ว่าเทคโนโลยีนั้น มีประโยชน์และใช้งานได้ง่ายและเกิดเป็นการยอมรับเทคโนโลยีได้

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ศึกษาจากเจ้าหน้าที่ผู้ใช้งานระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์เทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัด โดยใช้ประชากรทั้งหมด จำนวนทั้งสิ้น 153 คน (ข้อมูล ณ เดือน กุมภาพันธ์ 2568 เทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมเป็น แบบสอบถาม 1 ชุด ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับ ปัจจัยส่วนบุคคล (สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย โดยออกแบบตามกรอบแนวคิดทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model : TAM) ของ Fred Davis (1989) แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1. การรับรู้ว่ามีประโยชน์ 2. การรับรู้ว่ายง่ายต่อการใช้งาน 3. ความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี โดยใช้แบบสอบถามมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของ Likert

ตอนที่ 3 คำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Question) เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการใช้งานระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการโดยวิเคราะห์ข้อมูลตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และตำแหน่งงาน โดยใช้สถิติ คือ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ผู้วิจัยใช้สถิติ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยประชากร (μ) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยทำการวิเคราะห์ทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย 1. การรับรู้ว่ามีประโยชน์ 2. การรับรู้ว่าง่ายต่อการใช้งาน 3. ความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี ทั้งนี้ ได้กำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยตามช่วงคะแนน (Class Interval) เพื่อใช้ในการอธิบายระดับการยอมรับของผู้ตอบแบบสอบถาม (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างของระดับการยอมรับ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของประชากรทั้งหมด พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 58.80 และเพศชาย จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 41.20 บุคลากรส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 45.80 รองลงมา มีอายุระหว่าง 40-49 ปี มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 41.80 ตามด้วยอายุระหว่าง 18-29 ปี มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80 และอายุระหว่าง 50-59 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.60 บุคลากรส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 41.80 รองลงมา การศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 ตามด้วยการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 22.90 และระดับปริญญาโท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 9.80 และบุคลากรอยู่ในตำแหน่งงาน พนักงานจ้าง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 39.20 จ้างเหมาบริการ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 39.20 และข้าราชการ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 21.60

2. การยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย

การยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย ภาพรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทั้ง 3 ด้าน พบว่า การยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย อยู่ในระดับ มากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังต่อไปนี้

ด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี อยู่ในระดับ มากที่สุด ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ อยู่ในระดับ มากที่สุด และด้านการรับรู้ว่าย่ต่อการใช้งาน อยู่ในระดับ มาก ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

1. ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ พบว่า การยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอผาขาว จังหวัดเลย ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ โดยรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด ประเด็นด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ มากที่สุด คือ การใช้ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน รองลงมา คือ การใช้ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ช่วยลดต้นทุนด้านกระดาษและวัสดุสำนักงาน อยู่ในระดับ มากที่สุด ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์มีส่วนช่วยลดระยะเวลาในการดำเนินงานของท่าน อยู่ในระดับ มากที่สุด การใช้ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ส่งผลให้การค้นหาเอกสารสะดวกรวดเร็วมากขึ้น อยู่ในระดับ มากที่สุด ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้ท่านสามารถทำงานร่วมกันได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อยู่ในระดับ มากที่สุด และน้อยที่สุด คือ ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ช่วยลดความผิดพลาดในการรับ-ส่งเอกสาร อยู่ในระดับ มาก ตามลำดับ

2. ด้านการรับรู้ว่าย่ต่อการใช้งาน พบว่า การยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอผาขาว จังหวัดเลย ด้านการรับรู้ว่าย่ต่อการใช้งาน โดยรวม อยู่ในระดับมาก ประเด็นการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอผาขาว จังหวัดเลย ด้านการรับรู้ว่าย่ต่อการใช้งาน มากที่สุด คือ ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์สามารถเข้าถึงและใช้งานได้สะดวกจากอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น คอมพิวเตอร์, โทรศัพท์ อยู่ในระดับ มากที่สุด รองลงมา คือ การใช้งานระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ไม่ก่อให้เกิดความสับสนหรือลำบากใจในการใช้งานระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์มีขั้นตอนการใช้งานที่ชัดเจนและไม่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี อยู่ในระดับ มาก ท่านรู้สึกว่าการระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ใช้งานง่ายและไม่ซับซ้อน อยู่ในระดับ มาก เมื่อมีปัญหาในการใช้งานท่านสามารถแก้ไขหรือหาวิธีใช้งานต่อได้โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้เชี่ยวชาญ อยู่ในระดับ มาก และน้อยที่สุด คือ ท่านสามารถเรียนรู้วิธีการใช้ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ได้ด้วยตนเอง อยู่ในระดับ มาก ตามลำดับ

3. ด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี พบว่า การยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอผาขาว จังหวัดเลย ด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี โดยรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด ประเด็นการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอผาขาว จังหวัดเลย ด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี มากที่สุด คือ ท่านตั้งใจที่จะใช้ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์แทนการใช้เอกสารแบบกระดาษให้มากที่สุด และ เมื่อหน่วยงานมีการพัฒนาระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มเติมท่านมีความตั้งใจที่จะเรียนรู้และใช้งานฟังก์ชันใหม่ ๆ อยู่ในระดับ มากที่สุด รองลงมา คือ ท่านมีความตั้งใจที่จะใช้ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์เป็นเครื่องมือหลักในการจัดการเอกสารราชการ

อยู่ในระดับ มากที่สุด ท่านมีแนวโน้มที่จะสนับสนุนให้เพื่อนร่วมงานใช้ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์
อยู่ในระดับ มากที่สุด ท่านมีความตั้งใจที่จะใช้งานระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์อย่างต่อเนื่อง
ในอนาคต อยู่ในระดับ มากที่สุด และน้อยที่สุด คือ หากมีระบบอื่นให้เลือกใช้ท่านจะยังคงเลือกใช้
ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์นี้ อยู่ในระดับ มาก ตามลำดับ

3. การทดสอบสมมุติฐาน

ผลการทดสอบสมมุติฐาน ภาพรวม พบว่า บุคลากรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ
แตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่นเทศบาล
ตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย โดยรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ บุคลากรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุแตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณ
อิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย โดยรวม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ รายด้าน พบว่า ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ มีระดับการ
ยอมรับไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านการรับรู้ว่าง่ายต่อการใช้งาน และด้านความตั้งใจ
ที่จะใช้เทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านการรับรู้ว่าง่ายต่อการใช้งาน จำแนกตาม
ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ พบว่า บุคลากรที่มีอายุ 18-29 ปี กับ อายุ 40-49 ปี มีการยอมรับ
เทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และด้านความตั้งใจที่
จะใช้เทคโนโลยี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ พบว่า บุคลากรที่มีอายุ 40-49 ปี มีการยอมรับ
เทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี แตกต่างจากบุคลากรที่มี
อายุ 18-29 ปี และ 30-39 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ บุคลากรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับ
การศึกษา แตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่น
เทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
และรายด้าน พบว่า ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ และด้านการรับรู้ว่าง่ายต่อการใช้งาน มีระดับการ
ยอมรับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยีไม่แตกต่างกัน
ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา พบว่า บุคลากรที่มีการศึกษา
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า มีการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์
ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ แตกต่างกับระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ระดับปริญญาตรี และ
ระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านการรับรู้ว่าง่ายต่อการใช้งาน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
ด้านการศึกษา พบว่า บุคลากรที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า มีการ
ยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ด้านการรับรู้ว่าง่ายต่อการใช้งาน แตกต่างกับ
ระดับปริญญาตรี และ ระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ บุคลากรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้าน
ตำแหน่งงาน แตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่น
เทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย โดยรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ จำแนกตามบุคลากรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงาน พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งงานเป็นเจ้าพนักงานบริการ มีระดับการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ แตกต่างกับข้าราชการ และ พนักงานจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านการรับรู้ว่าย่ต่อการใช้งาน จำแนกตามบุคลากรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงาน พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งงานเป็นข้าราชการ กับ เจ้าพนักงานบริการ มีการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ด้านการรับรู้ว่าย่ต่อการใช้งาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ ด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงาน พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งงานเป็นข้าราชการ มีระดับการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี แตกต่างกับพนักงานจ้าง และ เจ้าพนักงานบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทสรุป

จากการศึกษา การยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนโป่ง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย ผลการศึกษา พบว่า การยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ โดยรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทั้ง 3 ด้าน พบว่า ด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี อยู่ในระดับ มากที่สุด รองลงมา คือ การรับรู้ว่ามีประโยชน์ อยู่ในระดับ มากที่สุด และน้อยที่สุด คือ การรับรู้ว่าย่ต่อการใช้งาน อยู่ในระดับ มาก ตามลำดับ โดยด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็นลำดับแรก ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การนำเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของบุคลากรท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนโป่ง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย มาใช้ในการปฏิบัติงานภายในองค์กร สามารถสนับสนุนการปฏิบัติงานของบุคลากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ สอดคล้องตามแนวคิดทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model : TAM) ของ Fred Davis (1989) ที่ได้เสนอไว้ว่า การรับรู้ถึงประโยชน์ ที่จะได้รับจากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการรับรู้ในระบบที่ง่ายต่อการใช้งาน สามารถแบ่งเบาภาระงานได้สะดวกสบายขึ้น จะมีผลต่อความเชื่อกันดีและความสนใจ ความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ แสดงให้เห็นว่า การรับรู้ว่ามีประโยชน์ และการรับรู้ว่าย่ต่อการใช้งาน ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี จึงเป็นไปตามแนวคิดทฤษฎี TAM ของ Fred Davis นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ บัณฑิตา โนโซติ (2564) การศึกษา เรื่อง ประสบการณ์และการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงวัยหลังเกษียณ ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ที่มีผลต่อความเต็มใจใช้งานหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่า การยอมรับเทคโนโลยีหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 1.ด้านการรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความเต็มใจใช้งาน 2.ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความเต็มใจใช้งาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา อีรวงศธร (2565) การศึกษา เรื่อง การศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีที่มีผลต่อ

ความตั้งใจให้บริการซื้อก่อนจ่ายที่หลังของเจเนอเรชัน แซต ในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์ในการใช้งานบริการซื้อก่อนจ่ายที่หลัง (Spaylater) คือ การรับรู้ถึงความง่ายต่อการใช้งาน ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อความตั้งใจใช้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กับงานวิจัยของ สุพัตรา วังเย็น (2563) การศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่ใช้สำหรับประมวลผลข้อมูลทางบัญชี กรณีศึกษา เจ้าหน้าที่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จากการศึกษาพบว่า การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยภาพรวม มีการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความง่ายต่อการใช้งาน อยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด และด้านความตั้งใจใช้ อยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด และงานวิจัยของ สิริรัตน์ พันธุ์หนู (2566) การศึกษา เรื่อง ปัจจัยในการยอมรับเทคโนโลยีที่มีผลต่อความตั้งใจในการใช้งานแอปพลิเคชันของโรงพยาบาลภาครัฐที่เป็นโรงเรียนแพทย์ในเขตกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นในภาพรวมของปัจจัยด้านการรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน อยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง และความคิดเห็นในภาพรวมของปัจจัยด้านความตั้งใจในการใช้งานแอปพลิเคชัน อยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง และงานวิจัยของ พุกษชาติ ชินประสาทศักดิ์ (2566) การศึกษา เรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีกระบวนการทำงานหุ่นยนต์อัตโนมัติ จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับการรับรู้ถึงประโยชน์ของเทคโนโลยี RPA และเห็นด้วยเกี่ยวกับการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานเทคโนโลยี RPA และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ แพรวพัชร จิระเดชะ (2566) การศึกษา เรื่อง ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ Generative AI มาใช้ในองค์กร: กรณีศึกษาพนักงานที่ทำงานในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดแห่งหนึ่งในจังหวัดระยอง จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งาน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยี Generative Chatbot จนเกิดเป็นความพึงพอใจต่อเทคโนโลยี จึงทำให้ผู้ใช้งานเกิดการรับรู้ว่าเทคโนโลยีนั้น มีประโยชน์และใช้งานได้ง่ายและเกิดเป็นการยอมรับเทคโนโลยีได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา พบว่า บุคลากรท้องถิ่นเทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอผาขาว จังหวัดเลย มีการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในระดับ มากที่สุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความมีประโยชน์ของระบบดังกล่าว ในการช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงานภายในองค์กร ดังนั้น ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ควรส่งเสริมให้ผู้บริหารท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการใช้งานระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ โดยชี้ให้เห็นว่าการใช้ระบบดังกล่าว สามารถช่วยลดระยะเวลาในการดำเนินงาน ลดการใช้กระดาษ และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานได้ และควรจัดให้มีการอบรมและให้คำแนะนำในการใช้งานระบบอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มความมั่นใจและลดความกังวลในการใช้เทคโนโลยี เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า ระดับการศึกษา อายุ และตำแหน่งงาน มีผลต่อระดับการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ พร้อมทั้งควรพัฒนาระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ให้มีความง่ายต่อการใช้งาน เช่น

การออกแบบหน้าจอที่เข้าใจง่าย การลดขั้นตอนที่ซับซ้อน และการปรับปรุงระบบให้สอดคล้องกับลักษณะงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ ควรมีการติดตามและประเมินผลการใช้งานระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำข้อเสนอแนะจากผู้ใช้งานมาปรับปรุงระบบให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2545). รายงานการวิจัย เรื่อง สังเคราะห์สถานการณ์การจัดการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- งานส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักปลัดเทศบาล เทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอด่านช้าง จังหวัดเลย. (2567). ระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์เทศบาลตำบลโนนปอแดง.
- ชลธิชา อีรวงศธร. (2565). การศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีที่มีผลต่อความตั้งใจใช้บริการซื้อก่อนจ่ายที่หลังของเจนเอเรชั่น แซต ในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บัณฑิตา โนโซติ. (2564). ประสบการณ์และการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงวัยหลังเกษียณ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีผลต่อความเต็มใจใช้งานหนังสืออิเล็กทรอนิกส์. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น: ฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยา สาส์น.
- แพรวพัชร จิระเดชะ. (2566). ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ Generative AI มาใช้ในองค์กร: กรณีศึกษาพนักงานที่ทำงานในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดแห่งหนึ่งในจังหวัดระยอง. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พฤกษชาติ ชินประสาทศักดิ์. (2566). การยอมรับเทคโนโลยีกระบวนการทำงานหุ่นยนต์อัตโนมัติ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2564). ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2564. ค้นเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2569, จาก file:///C:/Users/SP_COM/Downloads/T_0001.pdf
- สุพัตรา วังเย็น. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีที่ใช้สำหรับประมวลผลข้อมูลทางบัญชีกรณีศึกษา เจ้าหน้าที่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สิริรัตน์ พันธุ์. (2566). ปัจจัยในการยอมรับเทคโนโลยีที่มีผลต่อความตั้งใจในการใช้งานแอปพลิเคชันของโรงพยาบาลภาครัฐที่เป็นโรงเรียนแพทย์ในเขตกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Davis, F. D. (1989). Perceived usefulness, perceived ease of use, and user acceptance of information technology. MIS Quarterly, 13(3), 319–340.
- Foster, G. M. (1973). Traditional societies and technological change. New York: Harper & Row.